

tionen bemyndigede endvidere en kommissær til i samråd med Storbritanniens og Æthiopiens regeringer samt Eritreas indbyggere at forberede en forfatning, der skulle forelægges for en nationalforsamling. Kommissæren skulle, når hans arbejde var fuldført, indgive rapport herom til plenarforsamlingen og gøre denne bekendt med teksten til Eritreas forfatning (jfr. beretning 5. samling, p. 23).

6. plenarforsamling behandlede spørgsmålet om økonomiske og finansielle forholdsregler i Eritrea som følge af visse bestemmelser i fredstraktaten med Italien. Forsamlingen vedtog den 29. januar 1952 en resolution bl. a. om italienske rettigheder i Eritrea. Denne resolution var tiltrådt af Storbritannien, Æthiopien og Italien (jfr. beretning 6. samling, sp. 6291—92).

I tiden siden da var der ved en noteveksling af 12. februar 1952 blevet opnået enighed mellem Italiens og Storbritanniens regeringer om, hvorledes der skulle forholdes med italiensk privatejendom i Eritrea. Der var endvidere udarbejdet en forfatning for Eritrea, og denne var trådt i kraft inden den fastsatte frist, den 15. september 1952.

Kommissærens afsluttende rapport om Eritrea kom til behandling i ad hoc udvalget den 11.—12. december. Der forelå endvidere en beretning fra Storbritannien om dets administration af området i 1951 og 1952. En særlig italiensk delegation på 3 medlemmer deltog i forhandlingerne. Disse indlededes med en tale af FNs kommissær for Eritrea, der forelagde sin rapport og forklarede, hvorledes Eritreas forbund med Æthiopien var blevet ordnet. Rapporten indeholdt endvidere teksten til den nye forfatning for Eritrea.

Storbritanniens delegerede forelagde herefter sin regerings beretning om dens administration af området. Æthiopiens udenrigsminister udtrykte de to genforenede landes tilfredshed med den gennemførte ordning og forsikrede på sin regerings vegne, at Eritreas autonomi ville blive respekteret.

De Forenede Stater fremsatte sammen med 12 andre lande, deriblandt Danmark, forslag til en resolution, som foruden at tage kommissærens rapport til underretning og takke ham og Storbritannien for deres arbejde udtrykte glæde over oprettelsen af Eritreas forbund med Æthiopien og lykønskede befolkningen og myndighederne dær. En lang række talere udtrykte deres tilslutning hertil og deres glæde over den tilfredsstillende løsning af dette spørgsmål, der karakteriseredes som et virkeligt resultat for De Forenede Nationer.

Resolutionen godkendtes til slut med 52 stemmer, deriblandt Danmark.

Beretningen fra ad hoc udvalget blev forelagt forsamlingen i plenarmødet den 17. december. Resolutionen vedtoges med 51 stemmer, deriblandt de nordiske lande.

5. Moskva-deklarationen om Østrig.

(Dagsordenens punkt 63).

Spørgsmålet om appel til signatarmagterne af Moskva-deklarationen om Østrig var blevet optaget på dagsordenen på begæring af Brasilien, som i et forklarende memorandum henviste bl. a. til den af FNs plenarforsamling enstemmigt vedtagne resolution af 3. november 1948, i hvilken plenarforsamlingen i almindelige vendinger opfordrede de allierede magter til snarest at søge afsluttet fredstraktater med de lande, der deltog i krigen på Tysklands side, i det omfang dette ikke allerede var sket (jfr. beretning 3. samling, 1. del pp. 21 og 107).

Spørgsmålet kom til behandling i 1. udvalg den 17. december. Østblokkens repræsentanter protesterede straks imod, at dette spørgsmål blev behandlet på plenarforsamlingen, idet det tagne initiativ var ulovligt. De erklærede ikke at ville deltage i nogen drøftelse af spørgsmålet eller afstemning derom, men forlod dog ikke udvalget.

Den mexikanske delegation foreslog, at den østrigske udenrigsminister skulle indbydes til at deltage i debatten. Dette ved-